

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในบรรดาทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ดินเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากจะใช้เป็นที่ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนแล้ว ดินยังเป็นแหล่งรวมของทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ โดยเฉพาะในด้านการเกษตร และดินยังเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญและใหญ่ที่สุด เมื่อว่าดินจะมีบทบาทที่สำคัญและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน ของมนุษย์มากมายก่อตาม แต่ไม่ค่อยจะมีผู้ดำเนินงานที่สนใจดินอย่างจริงจัง ดังจะเห็นได้ว่าที่คืนหลายแห่งในประเทศไทยได้ถูกปล่อยให้กร้างว่างเปล่าไม่เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ดินขาดการทุบทำร่องที่ดินถูกจะล้างเป็นบ่อ พื้นที่บางแห่งถูกจะล้างมากมายจนเป็นหุบเหว นอกจาคนี้ระบบการทำไร่เลื่อนลอย คือการถางป่าปลูกพืชในที่ดินใหม่เพียง 2-3 ปี พอดีนเสื่อมคลาย กากถ่ายไปทำที่ใหม่ การทำไร่เลื่อนลอยวิธีนี้ ถือว่าเป็นภัยต่อระบบนิเวศ ให้คำนึงถึงว่าดินจะสูญเสียนอกจาคนี้พื้นที่ลาดเทหรือพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรที่ยังปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ที่เป็นการทำให้ดินถูกจะล้างและเสื่อมโทรม เช่น การยกร่องตามแนวลาดเท การย่อข้อดินให้เป็นก้อนเดิกก้อนน้อย เป็นต้น และจากผลกระทบของเกี่ยวกับการสูญเสียของดิน เนื่องจากน้ำไหลนำของ โครงการพัฒนาที่ดินภาคเหนือ ที่จังหวัดลำปาง พบว่าวิธีการปลูกพืชแบบที่เกษตรกรนิยม(ໄ逵แล้วปลูก) บนที่ ที่มีความลาดเท 5% จะเกิดการสูญเสียน้ำดินเนื่องจากการพักพำนักระยะ 5,000 กก./ไร่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการอนุรักษ์ดินและน้ำ เพื่อเป็นการป้องกันการพังทลายของดินและส่วนทรัพยากรอันสำคัญไว้

ดินและน้ำมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเกษตรเพียงใด การอนุรักษ์ดินและน้ำก็ย่อมมีความสำคัญ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตพืชผลได้ในระยะยาว นอกจากดินและน้ำจะมีความสำคัญต่อมนุษย์และสัตว์ทั้งมวลบนโลกแล้ว ยังมีความสำคัญและสัมพันธ์กับเศรษฐกิจ สังคม ความเริ่มต้นของประเทศ หากมีการใช้ดินและน้ำโดยไม่มีการอนุรักษ์ จะทำให้ความสามารถในการผลิตลดลงเรื่อยๆ ซึ่งจะมีผลให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีภูมิประเทศที่หลากหลายและมีน้ำฝนตกลงมาอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อให้เป็นวิธีการที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาปฏิบัติ

ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงมีความสนใจและตั้งใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำของเกษตรกร โดยได้เลือกทำการวิจัยในพื้นที่สูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางคำ คำนับสะเมิง เหนือ อำเภอ สะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งใน 36 สูนย์ฯ ของบุลนิธิ โครงการหลวง เพื่อนุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น ตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมีเป้าหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เพื่อให้เกษตรกรใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามหลักการอนุรักษ์ดิน

และน้ำซึ่งมูลนิธิโครงการหลวงร่วมกับกรมพัฒนาที่ดินได้เร่งดำเนินการ ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และเผยแพร่ความรู้ให้แก่เกษตรกร ในการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนตลอดไป เนื่องจากในขณะนี้พบว่า บังมีเกษตรกรในอีกหลายพื้นที่รวมทั้งในเขตพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางคำ ที่ยังขาด ความรู้ ความเข้าใจ และขาดการปฏิบัติการอนุรักษ์ดินและน้ำอย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาเพื่อให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในงานพัฒนาการเกษตรบนที่สูง สามารถแก้ไขปัญหาและ มีแนวทางส่งเสริมใน ทิศทางที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำของเกษตรกรชาวเขาเผ่าม้ง ผ่านกระบวนการเรียน และ คนเมือง ในพื้นที่เพาะปลูกศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางคำ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของเกษตรกร ที่มีผลต่อการปฏิบัติการ ปลูกพืชในระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการส่งเสริมการปลูกพืชในระบบอนุรักษ์ ดินและน้ำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการปลูกพืชในระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ศึกษาและ พื้นที่สูงอื่นๆ

สมมติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ปัจจัยค้าน การผลิต รวมถึงความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ดินและน้ำ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติต่อระบบอนุรักษ์ ดินและน้ำในพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกร

ข้อมูลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาดึงปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติในการอนุรักษ์ดินและน้ำของเกษตรกรโดยมีตัวแปรต่างๆ ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย ดังนี้

ก. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

- หมู่บ้าน
- ชนเผ่า
- ศาสนา
- อายุ
- เพศ
- ระยะเวลาที่นาอาศัยอยู่

2. ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

- รายได้ทางการเกษตร
- รายได้ในภาคเกษตร
- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
- จำนวนแรงงานด้านการเกษตร
- ประสบการณ์ในการทำการเกษตร
- ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

3. ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม

- การรับรู้ข่าวสาร
- การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมูลนิธิโครงการหลวง และเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน
- การได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมูลนิธิโครงการหลวง และเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน
- ความสามารถในการใช้ภาษาไทย
- การเป็นสมาชิกของโครงการหลวง
- ตำแหน่งผู้นำทางสังคม

4. ปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิต

- ลักษณะคุณในพื้นที่เพาะปลูก
- ชนิดพืชที่ปลูก
- จำนวนครั้งที่ปลูกพืช
- ความลักษณะของพื้นที่
- พื้นที่แหล่งน้ำ

5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์คืนและน้ำ

- การเข้าร่วมฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์คืนและน้ำ
- ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์คืนและน้ำ

6. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การปฏิบัติของเกษตรกรที่มีต่อระบบในการอนุรักษ์คืนและน้ำ ในพื้นที่เพาะปลูก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

กรอบแนวคิด

ก. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกรอบแนวคิด

- หมู่บ้าน

- ชนเผ่า

- ศาสนา

- อายุ

- เพศ

- ระดับการศึกษา

- ระยะเวลาที่มาอาศัยอยู่

ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

- รายได้ทางการเกษตร

- รายได้เงินอกรากเกษตร

- จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

- จำนวนแรงงานด้านการเกษตร

- ประสบการณ์ในการทำการเกษตร

- ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

ปัจจัยพื้นฐานด้านสังคม

- การรับรู้ข่าวสาร

- การติดต่อกันเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมูลนิธิโครงการหลวง

- และเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน

- การได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมมูลนิธิโครงการ

- หลวง และเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน

- ความสามารถในการใช้ภาษาไทย

- การเป็นสมาชิกโครงการหลวง

- ตำแหน่งผู้นำทางสังคม

ปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิต

- อักษรจะดินในพื้นที่เพาะปลูก

- ชนิดพืชที่ปลูก

- จำนวนครั้งที่ปลูกพืชในรอบ 1 ปี

- ความลักษณะของพื้นที่

- พื้นที่แหล่งน้ำ

ความรู้ความเชื่อใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ

- การเข้าร่วมฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ

- ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินและน้ำ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ได้แก่ การปฏิบัติของเกษตรกรที่มีต่อระบบ
ในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ในพื้นที่เพาะปลูก

นิยามศัพท์

1. การปฏิบัติต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ หมายถึง การปฏิบัติของเกษตรกรในพื้นที่เพาะปลูก ที่มีส่วนในการอนุรักษ์ดินและน้ำ อันได้แก่

1.1 วิธีทางพืช

- การปลูกพืชให้เหมาะสมตามสภาพของดิน
- การปลูกพืชคุณดิน
- การปลูกพืชหมุนเวียน
- การปลูกพืชลับระหว่างแบบหญ้า掩根ตามแนวระดับ

1.2 วิธีกล

- การทำทางระบายน้ำ
- การโถดามแนวระดับ
- การสร้างระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
- การทำม่อนน้ำในไร่นา

1.3 วิธีเกษตรกรรม

- การทำการเกษตรตามแนวระดับ
- การยกร่องตามแนวระดับ
- การปรับปรุงบำรุงดิน
- การใช้ปุ๋ยหมักและปุ๋ย合成
- การใช้ปุ๋ยพืชสด พืชตระกูลถัว
- ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีที่เหมาะสม

2. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร

3. ชนเผ่า หมายถึง ความแตกต่างทางเชื้อสายของเกษตรกร ได้แก่ ชนเผ่าม้ง ชนเผ่ากะเหรี่ยง และคนเมือง

4. อายุ หมายถึง อายุเดิมของเกษตรกรถึงวันตอบแบบสอบถาม นับจำนวนเป็นปี
5. ประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์ที่เกษตรกรได้ทำการเพาะปลูกพืชตั้งแต่วันที่ เริ่มปฏิบัติถึงวันตอบแบบสอบถาม นับจำนวนเป็นปี
6. แรงงานด้านการเกษตร หมายถึง จำนวนแรงงานในครอบครัวของเกษตรกรที่ทำการเกษตร
7. ขนาดพื้นที่ที่ทำการเกษตร หมายถึง ขนาดพื้นที่ของเกษตรกรทั้งหมดที่ใช้ทำการเกษตร

8. การฝึกอบรม หมายถึง ประสบการณ์ในการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์คินและน้ำของเกษตรกร

9. การเป็นสมาชิกโครงการหลวง หมายถึง สถานภาพในการเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกของโครงการหลวง ณ วันที่กรอกแบบสอบถาม

10. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร หมายถึง การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมงานพัฒนาที่สูงของมูลนิธิโครงการหลวง กรมพัฒนาที่ดิน ในการส่งเสริมการปลูกพืชในระบบอนุรักษ์คิน และน้ำ

11. เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรชาวเขาผ่านมือ กะเหรี่ยง และคนเมือง ที่ทำการเกษตรในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปางคำ ตำบลสะเมิงเหนือ อําเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

12. การได้รับข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับการเกษตร จากแหล่งต่างๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ เอกสาร หรือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมของรัฐ เป็นต้น

13. รายได้ทางการเกษตร หมายถึง รายได้รวมของครอบครัวที่ได้มาจากการเกษตรในรอบ 1 ปี

14. รายได้นอกภาคการเกษตร หมายถึง รายได้รวมของครอบครัวที่ได้มาจากการแสวงหานอกเหนือจากการทำการทำการเกษตร

15. ความสามารถในการใช้ภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการฟัง, พูด, อ่าน และเขียนภาษาไทยได้ ของเกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์

16. ปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์คินและน้ำ หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อเกษตรกรในการปฏิบัติการอนุรักษ์คินและน้ำในพื้นที่เพาะปลูก

17. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์คินและน้ำ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการที่จะเป็นการอนุรักษ์คินและน้ำในพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกร การวัดความรู้โดยการให้คะแนนตอบถูกได้ 2 คะแนน ตอบผิดได้ 1 คะแนน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved